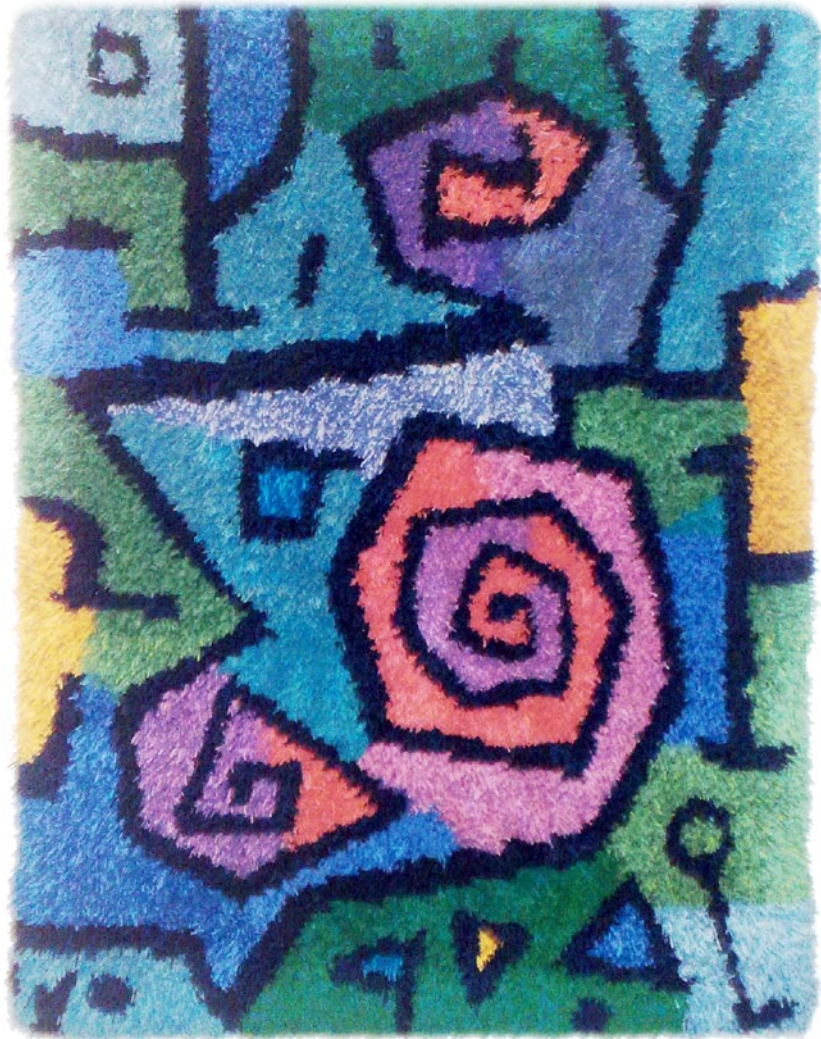

YLÄSALI

2012 **4** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

...NIIN ETTÄ ARMOSEI ALLA TOIVOA ROHKAISEMALLA
KUKKIVAT ROUDAN MAAT

YLÄSALI

2012 - 4

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02

Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

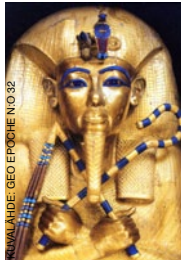
Joel Niininen,
Ryijy Paul Kleen
”SANKARILLISET RUUSUT”
-maalauksen mukaan

Teksti

Uuno Kailas:
Suomalainen rukous
("Siunaa ja varjele meitä")

Kotisivu:

www.ylasali.se

HOOSIANNA – RAUHA MAASSA?

Kymmenen käskyn § 1 esittelee Her-
ran orjuudesta vapauttajana. Nobelin
rauhanpalkinnon saanut EU tuntuu yhä
enemmän painostavan jäsenmaitaan
kohtuuttomiltakin tuntuviin kompromis-
seihin. Palkintoseremoniassa 10.12.2012
ylikansallisuus sai ruusuja, kansallisval-
tiot risuja rauhanrakentajana.

Jos EU:n rauhanprojekti yhteisen arvomaailman nimis-
sä alkaa vaatia kompromisseja myös omantunnon asiois-
sa, mikä instituutio siinä tapauksessa määrää ehdot? Mikä
on se uskonnollinen valuutta, josta ”pidetään kiinni” kuin
Barroso vakuutti pidettävän kiinni eurosta Oslon kiitospu-
heessaan? Entä kenestä Euroopan farao?

Kelpaako sekulaarille Euroopalle jo olemassaoleva glo-
baali organisaatio, jonka johtajan virkanimike jo valmiiksi
on Jumalan Pojan sijainen, vai luodaanko uusi, puhtaasti
poliittinen instituutio, joka julistautuu jumalaksi? Tuleeko
se valtiassamme ”lempeänä, ratsastaen aasialla, työjuhdan varsal-
la”, kuten Kuningas, jolle huudettiin: ”Hoosianna!” – Her-
ra, auta – (Matt. 21:5, Sak. 9:9)? Vai joutuuko Eurooppa aivan
muusta syystä huutamaan apua? – SM

KILPAILU YS 2012-1 ja YS 2012-2 (”Kokemuksia Ju-
malan siunauksista”). Onnittelut *Ilmi Viljalehdolle!*

KILPAILU YS 2012-3

Kysymys: Oliko Simson perheensä ainoa lapsi? **Vastaus:**
Ei ollut, hänellä oli ainakin veljiä (Tuom. 16:31). Onnitte-
lut *Kaarina Niemiselle*, joka ennätti vastata ajoissa!

UUSI KILPAILU YS 2012-4

Psalmin 23:4 uusi käännös on ottanut paimenelta pois ”vit-
san”. Ja sauvakin vain ”johdattaa”, kun se ennen ”lohdut-
ti”. Daavid taisi tietää kääntäjää paremmin, mistä puhui.
Kyllä lammasta lohduttaa, jos tietää paimenella olevan jo-
tain kättä pitempää petoja vastaan. Ja ahtaaseen paikkaan
joutunutta lohduttaa, kun sauvan koukku yltää vetämään
takaisin paimenen luo tai estämään syöksymästä jyrkän-
teeltä, jolle lammas yltiöpäisytyään on kiivennyt.

Herra kyllä ”johdattaa niitä, jotka on omikseen hankki-
nut” (Jes. 62:11), mutta ei ajaen – lampaat *seuraavat* häntä!
Kysymys: Mitä työkalua Hyvä Paimen käyttää ja mihin
lampaiden ohjattavuus perustuu?

Vihje: Lue Johanneksen evankeliumin puolivälin paikkeil-
ta yksi luku! **Vastaukset** 28.2.2013 mennessä: YLÄSALI-
lehti, Olof Palmes gata 25, 3 tr, 111 22 Stockholm
Sähköposti: falcoprofil@bredband.net

Rukous
vapauttaa
meissä
voimavaroja,
joita emme
muuten
voisi ottaa
käyttöömme.

KUVA: SINIKKA MARKVIERIKKO

Prvvjkspt...

En tiedä, paljonko aikaa käytät yhteiseen tai yksityiseen rukoukseen. Mutta uskon, että olemme tietoisia rukouksen liikkeel-panevasta voimasta.

Amerikkalainen **Jack Smith**, entinen ammattinyrkkeilijä, nykyisin perustamansa kehonrakennusklubin johtaja, tuo esille varsin mielenkiintoisia ulottuvuuksia rukouksesta. Hän uskoo rukoukseen terapeuttisena prosessina. Hän käyttää sitä myös työssään. Tutkiessaan asiakkaitensa fyysistä kuntoa hän ei unohda heidän hengellistä hyvinvointiaan. Smith sanookin, että vasta kun hengellinen kunto on vahva, ihminen voi myös fyysisesti olla todella terve ja vahva.

Kerran erään näyttelijä-asiakkaan huomio kiinnittyi Smithin seinällä olevan julisteen kirjaimiin PRVVJKSPT.

– Mitä nuo kirjaimet tarkoittavat? näyttelijä ihmetteli.

Smith vastasi hymyillen:

– Positiiviset Rukoukset Vapauttavat Voimia Joiden Kautta Saavutetaan Positiivisia Tuloksia.

Näyttelijä tuijotti Smithiä ihmeissään:

– En olisi ikinä uskonut kuulevani tällaista kehonrakennusklubilla.

– Käytän tällaista menetelmää saadakseni ihmiset kyselemään. Näin saan tilaisuuden kertoa, että uskon rukouksen saavan aikaan tuloksia. Lähettäessämme positiivisia rukouksia itsemme ja toistemme puolesta sinkoamme positiivista värähtelyä kohti Jumalaa. Herra puolestaan tulee ihmistä vastaan, kun tämä rukoilee. Sanotaanhan koko maailmankaikkeuden koostuvan eräänlaisesta värähtelystä, vibraatioista...

– Rukous vapauttaa meissä voimavaroja, joita emme muuten voisi ottaa käyttöömme. Uskon, että ruokavalion ja muun harjoittelun ohella rukous on tärkeä osatekijä kunnan kohottamisessa.

Mikä suurenmoinen terapiamuoto meillä onkaan käytettävissämme! Saakoon uudet ulottuvuudet rukouksesta innoittaa käyttämään tätä tervehdyttävää voimaa ja saavuttamaan entistä enemmän Positiivisia Tuloksia rukouselämässämme! – Eeva-Liisa Vihermä

Siunattua vuotta
2013!

Kiitos tuestasi
vuoden 2012 aikana!

YLÄSALI-LEHTI

KUVA: SINIKKA MARKVIERIKKO

Enkeleitä joka lähtöön

Meillä on taipumus unohtaa, millä sota-tantereella joudumme elämään tällä planeetalla.

Kirjan *Mara-natha – Heramme tulee* otsikko

”Tapaamme suojelusenkelimme”

toi mieleeni kokemuksia, joissa enkelini on erikoisesti tarttunut asioiden kulkuun.

Olimme juuri saaneet sähköt saaristoon, jossa asuimme. Eräänä aamuna navettaan ei tullutkaan sähköä. Mikä neuvoksi? Oli kelirikkoaika. Saarella ei ollut yhtään sähkömiestä. Pakkanen paukkui ulkona. Suuret lumikinokset täyttivät tienoot. Mitään muita valolähteitä meillä ei enää ollut. Oli pimeä joulun tienoo.

Yksi tie oli kuitenkin avoin: rukous. Pyysin hartaasti enkeliä sähkömieheksi, kun johdimme sähköä tuvasta navettaan. Astellessani taas kerran rukoillen navettapolkua sain varmuuden, että nyt enkeli auttaa. Niin tapahtuikin. Sähkö tuli ja pysyi siellä niin kauan kuin tarvitsimme (muistaakseni vuosia). Kyseessä ei ollut mikään sähköasioita tuntevan mielestä ”syttyy – sammuu” -tapaus, vaan todella ihmeellinen taivaan apu.

Siivettömän lento

Saariston kotimme piha oli jäinen. Yöllä oli tullut hiukan lunta. Lähdin ohuissa vaatteissa liukkaat huopatossut jalassa ulkokahta hakemaan jotakin kellarista.

Laskeuduin vauhdilla sementtiportaita alas. Alimmalta askelmalta astuin hienon lumikerroksen peittämälle jäälle. Tein vauhdikkaan ilmalennon takanani olevia sementtiportaita kohti. Äkkiä tunsin, kuinka jokin ihmiskäden tapainen kosketus tarttui voimakkaasti minuun, ja kaaduin pehmeästi sivulle maahan.

Se oli enkelin käsi. Ilman hänen apuaan olisin lyönyt päini tai selkärankani ehkä kuolettavasti. Sain vahvan kokemuksen: enkelit ovat todellisuutta.

Vain askel – eikä sitäkään

Läheltä piti -tilanteita sattuu jokaisen elämässä. Kaikista emme ole edes tietoisia. Seuraava on painunut syvälle mieleeni.

Asuimme tuolloin saaristossa, josta lähdimme sisareni kanssa kaupunkireissulle Turkuun. Siihen aikaan ei ollut risteyksissä liikennevaloja. Autoliikenne oli hiljaista. Ehkä sen vuoksi huomiomme kiinnittyi kaupungilla kurvailevaan suureen diplomaattiautoon.

Olimme ylittämässä leveää Linnankatua. Sisareni oli ehtinyt kadun toiselle puolelle, mutta minä huomasin kauhukseni olevani juuri tuon suuren diplomaattiauton edessä. Ei ollut puoltakaan metriä minun ja auton välissä. Se tuli kuin raketti olisi pudonnut taivaalta eteeni.

Jarrut kirskuivat, kirosanat nyrkkien tehostamina täyttivät ilman, samoin sisareni hätähuudot, Mieleeni tulivat Daavidin sanat: ”On vain askel minun ja kuoleman välillä” (1. Sam. 20:3). Nyt ei ollut sitäkään. Jälleen oli enkeli varjellut nuorta saaristolaisyttöä kuolemalta.

Hepr. 1:14 kertoo enkeleiden tehtävistä: ”Eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden.”

Daavid lisää: ”Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet” (Ps. 91:11). Mahtava lupaus: meillä on enkeli vierellämme elämämme loppuun asti.

– Ilmi Viljalehto

KUVA: JOEL NIININEN

Ei koskaan enkeliksi

Lupa lohduttomuuteen

Herodeksen määräämän lastenmurhan uhrien lukumäärää ei mainita, mutta sitäkin selvemmin ilmaistaan tragedian järkyttävyyttä sikäläisen väestön keskuudessa. Kuului ”huuto, itku ja kova valitus”. ”Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole” (Matt. 2:18).

Sama näytelmä toistui Newtownin paloasemalla joulukuussa 2012, kun tuli tieto, ettei ketään enää ollut olossa Sandy Hookin koululla, jossa ampuja oli aamulla riehunut.

Tämän joukkomurhan 28 uhrista valtaosa oli lapsia. Se, että he olivat yli 2-vuotiaita, oli tuskin surua lieventävä seikka, sillä 6-7-vuotias on jo oma persoonansa, johon on ehtinyt muodostua monen tason siteitä. Kun kaikki repäistään kerralla irti, jokainen kosketuspinta jää vereslihalle.

Jumalan perustahto lapseen nähden on, ”että saisit elää kauan” (2. Moos. 20:12). Newtownissa paikallisen katolisen kirkon pappi teki parhaansa lohduttaakseen surevia. Hän vakuutti lasten olevan enkeleinä tai pyhimyksinä taivaassa.

Jos näin on, miksi Raamattu pitää lapsen menettämistä itkun ja valituksen aiheena (Jes. 65:19, 20)? Moni isä ja äiti varmasti kysyy: Eikö Jumalalla ollut tarpeeksi enkeleitä taivaassaan? Mihin hän

tarvitsi niin monta pikku pyhimystä, että täytyi rekryteerata kymmeniä yhdellä kertaa – vielä yhdestä ja samasta kaupungista?

Raakel ei lohdutuksesta huolinut. Kenenkään ei tarvitse yrittää olla lohdutettu sillä selityksellä, että lapsi, jonka pitäisi leikkiä, nauraa ja peuhata kotipihalla, kisailee paratiisissa. Se lohdutus ei päde, koska se ei ole totta.

Enkeleitä omasta takaa

Raamattu ei opeta, että lapsia tarvitaan enkeleiksi taivaaseen. Päinvastoin: ihmislapset tarvitsevat enkeleitä maan päälle. Ja niitä taivaassa on omasta takaa. Jeesus sanoo kaikkein vähäisimmistäkin: ”Heidän enkelinsä saavat taivaassa joka hetki katsella minun taivaallisen Isäni kasvoja” (Matt. 18:10; Hepr. 1:14).

Enkelit eivät voi mitenkään olla ex-ihmisiä. Asetettiinhan kerubitkin vartiomaan paratiisia ennen kuin yksikään ihminen oli kuollut (1. Moos. 3:24).

Tiedottomuuden armollisuus

Aleksis Kiven *Seitsemässä veljeksessä* Jukolan pojat eivät usko edesmenneen äitinsä muuttuneen enkeliksi. Arvelevat kuitenkin: ”Taivaan salissa istuu nyt eukko, vartoen lapsiansa...”

Tarkkailiko Jukolan emäntä kuoltuaan poikiensa edesottamuksia? Raamattu vastaa: ”Kuolleet eivät tiedä mitään” (Saarn. 9:5). Julma olisikin se Jumala, joka pakottaisi poisnukkuneet tietoisessa tilassa seuraamaan perheensä ja ystävien surua ja kaipausta voimatta lohduttaa. Ainoa lohdutushan olisi herätä henkiin ja palata elävänä heidän luokseen. Mutta kukaan ei voi jatkaa elämäänsä ”kyynä-ränsäkään vertaa” (Matt. 6:27).

Kuoltuaan ihmisillä ei ”enää koskaan ole osaa missään, mikä tapahtuu auringon alla” (Saarn. 9:6). Entä taivaassa? Ovatko he siellä?

Danielista sanotaan, että hän oli Jumalalle rakas (Dan. 9:23), Ihmiset eivät löytäneet hänestä moitteen sijaa. Kaikkien

kriteereiden mukaan hän, jos kukaan, oli valmis siirrettäväksi pyhimyksenä taivaaseen. Mutta hänelle ei sanottu: ”Tule tänne ylös” (=taivaaseen), vaan: ”Mene sinä siksi kunnes loppu tulee, lepää ja nouse saamaan osasi aikojen lopussa” (Dan. 12:13).

Minne Daniel meni lepäämään? Jos taivaaseen, mihin hän aikojen lopussa ”nousisi”? Mikä ”osa” oli vielä saamatta, jos hän jo oli paratiisissa? Pitääkö hänen – voidakseen nousta ”aikojen lopussa” – palata maan päälle hautaansa siksi hetkeksi? Outoa juoksutusta se olisi.

Johtopäätös tekstistä on se, että Daniel lepää haudassaan ”kunnes loppu tulee”. Yhtä hellävarainen on luotien ruhjomien pikku vainajien kohtalo. Hekin nukkuvat tiedotonta untaan, ”kunnes loppu tulee”.

Armoa omaisille

Tämä Jumalan ratkaisu on armollisin myös jälkeenjääville muun muassa seuraavista syistä:

1. Täydellinen lepo. Kuolleen ihmisen kaikki vaatimukset ja tarpeet lakkaavat. Kun vainajien hyväksi tuonpuoleisessa ei voi tehdä mitään, kaikki voimat voidaan suunnata elämään, vielä elossa olevien hyväksi. ”Tee voimiesi mukaan se, mikä tehtävissä on, sillä tuonelassa, jonne olet matkalla, ei ole tekoja” (Saarn. 9:10).

2. Täydellinen rauha. Ei tarvitse pelätä vainajahenkiä, koska tiedetään, että niin pian kuin ihmiset kuolevat, ”heidän rakkautensa ja vihansa ja kiihkonsa on mennyt” (Saarn. 9:6).

Täysin riippumatta siitä, millainen suhde vainajaan on ollut, mitä eläessä on tunnettu ja tehty, kenenkään kuolleen henkeä ei tarvitse lahjoa tai lepyttää. Elävän tehtävä on elää eläville kaikessa siinäkin, mitä hän tekee jonkin kuolleen muiston tähden.

3. Täydellinen vapaus. Vainajilta ei tarvitse kysyä lupaa elävien valintoihin eikä heiltä myöskään tarvitse eikä kannata kysyä neuvoja, koska tuonelassa ”ei ole tekoja, ei ajatuksia, ei tietoa, ei

viisautta” (Saarn. 9:10). Yhtä vähän kuin kuolleet voivat osallistua jälkeenjäävien elämään, yhtä vähän jälkeenjäävät voivat antaa kuolleille mitään tai ottaa heiltä mitään.

Miksi ei enkeleiksi?

Niin suloista kuin olisikin ajatella, että edes pienet lapset saisivat kuoltuaan nousta enkeleinä taivaaseen, niin Raamatun mukaan ei näytä käyvän niin. Miksi?

Jos meistä tulisi vain enkeleitä, jotka kyllä ovat mahtavampia kuin ihminen (2. Piet. 2:11) olisi vaara, että voisimme vielä tehdä syntiä, tulla syöstyksi alas taivaasta ja tuhoutua lopullisesti (2. Piet. 2:4; Ilm. 12:7,8; Juud. 1:6; Matt. 25:41).

Jumala sitävastoin on luvannut antaa iankaikkisen elämän joka ainoalle, joka uskoo Jeesukseen (Joh. 3:16). Ne, jotka hänen kautta Jumalan tykö tulevat, hän voi pelastaa lopullisesti, nyt ja aina (Hepr. 7:25). Tämä tie on varmempi siksi, että Jeesus on jo perillä. ”Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus – mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme” (Room. 8:34).

Milloin tapaamme rakkaamme?

Lääketieteen/fysiologian Nobelin palkinnon saanut kantasolututkija **Shinya Yamanaka** potee huonoa omaatuntoa siitä, ettei harjoita enää lääkäriin ammatiaan, vaikka se oli hänen isänsä tahto. Ongelmana on, että isä kuollessaan jäi siihen käsitykseen, että Shinya jatkaa siihen käsitykseen, että Shinya jatkaa lääkäriin – olihan hänellä vielä silloin potilasvastaanotto – , mutta isän kuoleman jälkeen Shinya onkin omistautunut kokonaan tutkimustyölle.

Koska tutkimustulokset todennäköisesti auttavat tuhansia potilaita, hän toivoo täyttävänsä isän odotukset ja uskoo tämän jopa olevan ylpeä pojastaan, kun he tapaavat seuraavan kerran.

Mutta milloin se tapahtuu? Shinya uskoo, että sinä päivänä, jona hän itse

kuolee, mitä hän ei silti toivo aivan lähitulevaisuudessa... (SVT, haastattelu 8.12.2012).

Subjektiiivisella tasolla kokemus varmaan niin onkin: nukahdettuamme kuolonueen seuraava tietoisuuden hetki on ylösnousemus. Mutta kronologisesti tapaaminen on mahdollista aikaisintaan viimeisenä päivänä. Jeesus sanoo: ”**Viimeisenä päivänä** minä herätän hänet” (Joh. 6:54).

Meidän aikamme olla ”enkeleitä” on nyt – olemalla ihminen ihmiselle. – S. M.

KUVA: JOEL NIININEN

Kun Jeesus syntyi, paimenille ilmestyi suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa” (Luuk. 2:13,14). Olivatko nämä entisiä ihmisiä, kuolleita, jotka olivat muuttuneet enkeleiksi?

Raamatun mukaan eivät:

”Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei yksikään, joka on hiljaisuuteen laskeutunut” (Ps. 115:17).

Mutta kerran hekin laulavat!

Ilm. 7:9-10

Ilm. 14:3

Ilm. 19: 1-8

Vrt. Ilm. 7:9 ja Ilm. 7:11

Ihmisten (pelastettujen) joukko on eri kuin enkelten.

Pieni ilo

Pieni ilo voi karkottaa
monta murhetta tieltä.
Pieni rohkaisu lahjoittaa
uutta, uljasta mieltä.
Pieni moite voi masentaa,
taivaan pilvillä peittää.
Kovat sanat voi kuolettaa,
ansoja polulle heittää.

Pieni hymy voi lämmittää,
luoda talveemme kevään.
Pieni lohdutus nostaa pään
kirikkauteen säteilevään.
Paljon jos emme antaa voi,
vähän kuitenkin voimme.
Rakkautta jos sanat soi,
yhteistä riemua koimme.

– Teuvo Pärlesten

KUVAT: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Pallo hukassa

”Sillä ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on” (Luuk. 19:10).

On ikävää kadottaa jotakin arvokasta. Se merkitsee menetystä ja pettymystä. Usein se voi myös tuoda lohdutonta surua ja kyyneleitä. Mutta raskaimmankin menetyksen jälkeen elämä jatkuu, aika parantaa haavat, kipu häviää ja vain hämärä muisto menetetyistä jää jäljelle.

Mitä sellaista olemme menettäneet, jota Ihmisen Poika on tullut etsimään ja palauttamaan?

Laankeemuksen tähden Jumalan alkuperäinen suunnitelma meihin nähden särkyi, ja niin menetimme täydellisyyden siunaukset. Katosi *iankaikkinen elämä*. Muistutuksena siitä maa kasvaa orjantappuroita ja ohdakkeita antaen jokapäiväisen leivän hien ja vaivan tuloksena. Katosi *läheinen yhteys Jumalaan*. Muistutuksena siitä kristikuntaa jatkuvasti hajottavat oppiriidat, suvaitsemattomuus ja uskonvainot. Katosi *vanhurskas, oikeudenmukainen ja rakastava mielenlaatu*. Muistutuksena siitä kansakuntia jäytävät sodat ja yhteiskunnalliset vaikeudet.

Olemme kadottaneet kaiken sen, mikä on Jumalan silmissä kallista ja oikeaa. Vain hämärä muisto siitä – iankaikkisuuskaipuu – vielä heikosti elää sydämessämme vetäen Suuren Etsijän luokse.

Monille puhe pelastuksesta, Jumalan valtakunnasta ja iankaikkisesta elämästä on etäistä, vierasta, käsittämätöntä.

On totta, että uskonto saa käyttövoimansa tulevaisuudesta, mutta sen painopiste kohdallamme on tässä ajassa. Ilman Jumalaa kuljemme omia polkujamme ja mutkiamme. Oman tiemme hedelmät osoittavat selvästi, että muutoksen täytyy tapahtua jo tässä ajassa.

Eturistiriidat rehottavat, rakkaudettomuus vallitsee. Jokainen ahnehtii itselleen niin paljon kuin mahdollista vielä-

pä toisen hädän kustannuksella. Kaikki hyvä ja ihanteellinen on usein armotta tallattu lokaan. Ajan henki ja ympäristön esimerkki muokkaavat kasvavan mielen. Siinä, missä yksi hyvä jyvä tulee kylvetyksi, on sata haaskalintua sitä kilvan nokkimassa. Mahtavatko ne, jotka täyttävät taskunsa ihmisten alhaisten vaistojen kustannuksella, koskaan ajatella, kuinka paljon henkistä murhaa he ympärilleen kylvävät?

Kaikki tämä on sen puuttumista, mikä kadonnut on. Valistus ei voi sitä palauttaa. Pahuuden hedelmä kypsyy rinnan ulkonaisen kehityksen kanssa. Se on kuin lumivyöry, joka jyrisee alas rinnettä haudaten alleen, tuhoten ja murskaten aina siihen asti, kunnes Kristuksen tulemus pysäyttää sen, lyö pirstaleiksi ja paljastaa kaiken, mitä se on kerännyt mukaansa.

KUVA: SINIIKKA MÄKELÄ

Paljastuvatko vaelluksemme harhat vasta viimeisellä tuomiolla, vai saako Vapahtaja kiinni kadonneen, kun vielä on pelastuksen päivä?

Monet ovat kohdanneet pelastuksen ihmeen ja voiman. Mikä tekee himojensa orjaksi joutuneesta vapaan, valehtelijasta totuutta rakastavan, varkaasta rehellisen, kiroilijasta viisauden sanoja puhuvan? Sen tekee Jumalan uudestisyntyvä voima, anteeksiantamus Kristuksessa.

Suuri Etsijä haluaa palauttaa *mielenrauhan, suhteet lähimmäisiin, rakkauden totuuteen, hyvän omantunnon*. Ennen kaikkea hän haluaa palauttaa jokaisen Jumalan yhteyteen. – Vilho Makkonen

Lyhennelmä edesmenneen pastori Vilho Makkosen, radiohartaudesta. Lähde: *Sana elää*, Kirjatoimi 1968

KUVA: STINKKA MANKIWIIRIKKO

Armon valtaistuini

Dwight Moodyn työtoveri ja seuraaja, **Reuben Torrey** oli yksi merkittävimmistä evankelistaista 1800- ja 1900-lukujen vaihteen molemmin puolin. Hän tuli tunnetuksi voimakkaasta uskostaan Jumalan sanan muuttavaan voimaan. Täydessä luottamuksessa Pyhään Henkeen Torrey käytti Jumalan sanaa johdattaakseen syntisen synnintuntoon, anteksiintoon, kääntymykseen ja uskonvarmuuteen. Hänelle Kirjoitukset olivat aina paikallaan. Olipa kohde kiinnostunut Raamatusta tai ei, uskoipa tämä siihen tai ei, Torrey asetti hänet kasvokkain Jumalan sanan kanssa.

Torrey kertoi kerran kohtaamisestaan erään nuoren miehen kanssa, joka oli tullut hänen kokoukseensa.

– Oletko kristitty? Torrey kysyi.
 – En, nuori mies vastasi.
 – Tahtoisitko olla?
 – Kyllä.

– Miksi et sitten tule kristityksi jo tänään?

– Ei ole erityistä kiinnostusta asiaan.

– Tarkoitatko, ettet tunne syyllistyneesi syntiin?

Tämän buddhalaisen ”armon jumalattaren” luo pääsy vaatii melkoista kuntoa. Jumalan pelastustietä voivat kulkea sokeat, rammaat, raskaana olevat – kaikkein avuttomimmat – kompastelematta (Jer. 31:8, 9). Sillä valtatiellä eivät eksy hulttuun (Jes. 35:8, 9).

– En tunne syyllistyneeni syntiin, enkä ole kovin huolissani koko asiasta.

– Minulla on kädessäni kirja, jonka Jumala on tarkoittanut tekemään meidät syyllisiksi. Haluatko että käytän sitä sinun kohdallasi?

– Kyllä, nuori mies naurahti.

Torrey avasi Matt. 22:36-37 ja antoi miehen lukea: ”Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?” Jeesus vastasi: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.”

Kun nuori mies oli lukenut jakeet, Torrey kysyi:

– Minkälainen käsky tämä on?

– Suurin ja ensimmäinen käsky.

– Jos tämä on suurin ja ensimmäinen käsky, mikä on suurin ja ensimmäinen synti?

– Olla pitämättä tätä käskyä.

– Oletko pitänyt sen?

– En. Olen rikkonut ensimmäistä ja suurinta Jumalan käskyistä.

Murtuneena synnintunnosta nuorukainen pyysi Jumalalta anteeksiantoa. Siinä paikassa, sinä hetkenä, hän hyväksyi Kristuksen pelastajakseen.

”Koska meillä siis on suuri ylipappi, joka on kulkenut läpi taivaiden, Jeesus, Jumalan Poika, pysykäämme tässä tunnustuksessa. Meidän ylipappimmehan jos kukaan kykenee ymmärtämään vajauksiimme, sillä häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin. Astukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun silloin kun sitä tarvitsemme” (Hepr. 4:14-16).

Vanha käännös sanoo: ”että saisimme

laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.”

Ajalla on keskeinen merkitys kaikessa toiminnassamme. Työelämässä työ suurlta osin tehdään määrättyinä aikoina. Liikenteen täytyy seurata aikatauluja. Uutisilla ja muilla ohjelmissa on televisiossa ja radiossa tarkoin määrätty hetkensä. Saarnaajan kirjan tavoin voimme täydellä syyllä todeta: ”Kaikella on määrähetkensä, aikansa joka asialla taivaan alla” (Saarn. 3:1). Saarnaaja eli Salomo takoi 28 elämän ilmiöistä tutun ketjun:

Aika on syntyä – kuolla,
istuttaa – repiä,
surmata – parantaa,
purkaa – rakentaa,
itkeä – nauraa,
valittaa – tanssia,
heitellä kiviä – kerätä kivet,
syleillä – olla erossa,
etsiä – kadottaa,
esiyllyttää – viskata menemään,
repäistä rikki – ommella yhteen,
olla vaiti – puhua,
rakastaa – vihata,
aika sodalla – aika rauhalla.

Heprealaiskirje liittää tähän ketjuun myös armon: ”että... löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan”.

Mikä on armon oikea aika? Raamattu käyttää pelastuksen oikeasta ajankohdasta kolmea sanaa: nyt, tänään ja nuoruus.

”Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä” (Kor. 6:2).

”Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne” (Hepr. 4:7).

”Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, jotka eivät sinua miellytä” (Saarn. 12:1).

Joskus emme ole jonkin asian suhteen oikeassa aikataulussa. Pahinta on yleensä myöhästeleminen. Mikä aiheuttaa myöhästelyä armon suhteen? Ellen G. Whiten kirjassa *Tie Kristuksen luo* on hyviä huomioita siitä.

”Kaikki syyt olla harrastamatta liikuntaa ovat tekosyitä” (Urho Kekkonen). Niin myös syyt jättää armonistuin ruohottumaan.

1. Maaherra Felixin veruke: ”Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas” (Apt. 24:25). Felix tyynnytteli omaatuntoaan ajatuksella, että hän voi olla piittaamatta armon äänestä nyt ja kuitenkin kokea ja kuulla sen uudelleen, milloin vain haluaa.

2. Olen yhtä hyvä kuin kristitytkin. Eivät he ole sen epäitsekäämpiä, raittiimpia, paremmin käyttäytyviä kuin minä. He pitävät huveista ja rakastavat mukavuuksia ja nautintoja niin kuin minäkin.

3. En voi tulla Kristuksen luo, ellen ensin tee parannusta. Yhtä vähän kun voimme saada syntimme anteeksi ilman Kristusta, yhtä vähän voimme parantaa itseämme ilman Kristusta. Armonistuimen luo on mentävä juuri silloin, kun huomaamme, että on tehtävä parannus. Juuri silloin on oikea aika.

4. Syntini ovat liian suuret. Syntisiä nimenomaan Jeesus tuli pelastamaan. Kertomus kahdesta velallisesta opettaa, että anteeksiantamus on täydellinen velan suuruudesta riippumatta.

Heikkoutensa tuntevia varten tekstisämme on eräs tärkeä sana: ”Astukaamme -- **rohkeasti** armon valtaistuimen eteen...” Jeesuksen luo tuleminen vaatii rohkeutta.

Aikoinaan New Orleansissa pidetystä pääkonferenssin kokouksesta mieleeni on jäänyt Morris Vendenin siellä perjan-

tai-iltana pitämä puhe, jossa hän kertoi seuraavan tapahtuman:

Hänellä oli kerran oppilaanaan ”asfalttiviidakosta” tullut nuorukainen (tällä hän viittasi pojan taustaan). Tämä oli kastettu seurakunnan jäsen, mutta tupakoi, kiroili, joi alkoholia ja käytti huumeita. Ennen pitkää nuorukainen itsekin tajusi, ettei elämäntapa ollut sopusoinnussa sen kanssa, mitä hän oli oppinut. Näin ei voinut jatkua.

– Mitä sinä teit? Morris Venden kysyi.
– Eräänä iltana katsoin kohti taivasta ja sanoin Jumalalle: Olen yrittänyt kaikkea, mitä tiedän, päästäkseni näistä eroon, mutta en ole onnistunut. Jos on jotakin, mikä voidaan tehdä, Herra, *sinun* on tehtävä se. Tehtävä yksin, ja tehtävä kokonaan.

– Mitä tapahtui?

– He did it! Hän teki sen, hän teki sen kokonaan!

– Mitä tarkoitat?

– Jumala otti sydämestäni halun jokaiseen näistä! Minun ei enää tehnyt niitä mieli.

– Todellako?

– Kyllä, opettaja!

Morris Venden sanoi harmistuneensa, mutta ei paljastanut sitä Charleylle. Mikä häntä harmitti? Hän oli itse vuosikausia painiskellut eräiden ongelmiensa kanssa, ja nyt Jumala noin vain selvitti Charleyn ongelmat! Hän ei pitänyt siitä.

Mutta sitten hän sanoi alkaneensa ajatella: Maltapa hetkinen. Kun minä tulen omien keinojeni tien päähän, kuten Charley tuli, Jumala voi yhtä varmasti auttaa minua, niin kuin hän auttoi Charleyä.

Morris Vendenin kokemus liittyy Galatalaiskirjeen vastakkainasetteluun: ”Liha haluaa toista kuin Henki, Henki haluaa toista kuin liha. Ne sotivat toisiansa vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahdotte” (Gal. 5:17).

Miten tätä taistelua käydään Kristukselle antautumisen jälkeen? Paavali vastaa tähän kirjeessään kolossalaisille:

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Armonistuiemella saamme suunnattoman velan täysin anteeksi. Käymmekö siellä toisiltamme armotta vaatimaan: Maksa heti, tai muuten...?

’Kun kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen, eläkää hänen yhteydessään” (Kol 2:6).

Mikä on meidän ongelmamme? Ei ole eroa sillä, tupakoimmeko vai olemmeko itsekeskeisiä. Käytämmekö alkoholia vai kadehdimmeko jotakuta. Kiroilemmeko vai puhummeko pahaa toisistamme. Käytämmekö huumeita vai syrjimmekö ja halveksimmeko lähimmäisiämme.

Torreyn kertomuksen valossa aika vapautua näistä on nyt. Morris Vendenin kertomuksen valossa aika on viimeistään silloin, kun olemme itse kaikki omat keinomme käyttäneet loppuun. **Nyt** on pelastuksen päivä. **Tänään** jos kuulette hänen äänensä. **Nuoruus** – jos olet nuori, sinun ei tarvitse käydä koko elämäsi läpi oppiaksesi, että Jumala on halukas vapauttamaan sinut **tänään**.

– Joel Niininen

Joulukuvaelman teema "Come, Let us adore Him" on säe laulusta "Juhlimaan tulkaa". Suomenkielinen versio kutsuu "kumartamaan", englanninkielen "adore" ihailleen palvomaan, jumaloimaan "lasta, taivaan kuningasta".

Kulkuset kilisevät tropiikissakin

Teksti ja kuvat: Esko Mävikivikko

Filippiinit. Cebu (2011). Joulunalusviikkoina voisi luulla olevansa Pohjolan perukoilla tavaratalon musiikkitarjontaa kuunnellessa: "Jingle Bells" (Kulkuset) ja "White Christmas" (Valkoinen joulu) soivat maassa, jossa useimmat eivät ole koskaan nähneet lunta tai kokeneet rekiäjelua. Joulukuusi – tosin muovinen – kuuluu täälläkin jouluun. Oikean kuusen hankinta ei onnistu ainakaan kaupungissa. Joulun ja uudenvuoden aikana kulkee erilaisia laulu- ja soitinryhmiä ovelta ovelle. Esitykset ovat eritasoisia, kaikki odottavat kuitenkin saavansa rahaa tai jotain suuhunpantavaa

Vallitsevan kirkon (katolinen) taholta joulu ei jää huomaamatta, ei varsinkaan sitä ennen vietettävä fiesta. Joulukuun 8. päivä on neitsyt Marian juhla. Jo kaksi viikkoa ennen fiestaa torvisoittokunta harjoittelee aamuyön tunteina läheisellä kadulla. Sitä seuraa ilotulitusrakettien pitkä sarja. Yhtenä yönä unessa oli kuin olisi ammuttu kiväärillä. Heräsin. Aseen paukaus oli kadulta kantautunut ison rummun aloituslyönti. Kukot pitivät pienen konsertin rummutuksen yhteydessä kolmelta yöllä, varsinaisen "aamuhätyksen" ne aloittavat neljän aikoihin.

Asuinalueellani, Cebu Cityn tuntu-massa, sijaitsee katolisen kirkon pieni

kappeli. Sieltä välitetään ennen fiestaa puhetta ja musiikkia sadoille alueen asukkaille tehokkailla kaiuttimilla. Hengellisten laulujen ja Ave Maria -rukousten jälkeen seuraa musiikkia herkeistä joululauluista diskotahteihin. Uusi eteläkorealainen Gangnam Style on ilmeisen suosittu, se soi jatkuvasti kappelin kaiuttimista. "Musiikkinautintoa" riittää aina puoleen yöhön asti.

Jouluattona on tapana ampua ilotulitusraketteja (uutena vuotena vielä enemmän) ja soittaa kovaaäänisesti musiikkia. "Rauha maassa" ei toteudu, mutta ihmisillä lienee joulu-evankeliumin mukainen "hyvä tahto".

Paikallisissa adventtikirkoissa on runsaasti juhla-ajan ohjelmaa. Miller Hospital'in yhteydessä sijaitsevassa Cebu City -adventtikirkossa oli tasokas joulukonsertti. Paria viikkoa myöhemmin joulukirkossa oli mahtava kuvaelma "Come, Let Us Adore Him". Draamassa oli viittomakielinen tulkinta. Ohjelman jälkeen kastettiin neljä nuorta. Yhtenä sapattina kastettiin 26 henkilöä.

Cebu City -kirkon ja Capitol SDA -kirkon lisäksi alueella on muitakin suuria kirkkoja. Valtaosa East Visayan Academyn (lukion) kansainvälisen kirkon kuulijoista ja esiintyjistä on lapsia ja

*East Visayan Academy
(oik. kappeli).*

nuoria sekä heidän vanhempiaan. Opiskelijoita tulee aina Etelä-Koreaa myöten – he haluavat oppia hyvää englantia (koulun opetuskieli). Kappelissa on paikkoja 400–500 henkilölle. Penkit ovat kovat. Hikoilla ei tarvitse, ilmastointi pitää lämpötilan jopa liiankin viileänä.

Academyn alueella on kaikkiaan kolme adventtikirkkoa, joista yksi seurakunnan työntekijöille. Raamattutunti alkaa klo 8.30, klo 10 on seurakuntatoiminnan ja ilmoitusten aika, sitten saarna lähes 12 asti. Hyvin nuoretkin esiintyjät suorittavat osuutensa mallikkaasti ja rohkeasti. Kokouskielenä on yleensä englanti ja visayan (Keski-Filippiinien alueella puhuttu kieli). Lisäksi Cebussa on pieniä visayankielisiä paikalliskirkkoja. Adventisteja Filippiineillä on lähes 900.000 (asukkaita noin 98 milj.)

Autoissa näkee kylttejä ”How’s my driving?” (Miten ajan?) ja puhelinnumero, johon voi valittaa huonosta liikennekäyttäytymisestä. Kuorma- ja pakettiautoissa on lisäksi usein teksti ”Not for hire” (Ei vuokrattavaksi). Näitä firman autoja henkilökunta ei saa lainata vapaa-aikanaan. Pikkubusseissa ja jeepneisyssä on usein todella ahdasta. Lastenvaunut eivät

*Flyover-sillat (keskikaistat korotettu yli risteysten) mahdollistavat poikittaisliikenteen esteettömän kulun alitse.
Pukin pakettiko kyydissä?*

Värikästä matkaa!

Polunkävijöiden univormuissa on eri arvoasteita: ”Helping hand” lienee alin, ”Companion” kenties pidemmälle tai-doissa edennyt?

pikkubusseihin mahtuisi. Lapset kannetaan sylissä. Lastenvaunuja en ole nähnyt kaduilla – vain liikkeissä myytävänä. Joissain paikoin keskustassa niiden kanssa ei olisi tilaakaan jälkakäytävillä.

Kerroskärry – kätevä ihmisiä täynnä vilisevissä kauppoissa!

Tavarataloissa kuullaan kaiuttimista julkinen rukous klo 15 ja 18 katolisen maan tyyliin. Silloin kaupanteko hiljenee. Sangen kunnioitettava tapa. Sen jälkeen musiikki soi jälleen ja hankintoja voi jatkaa.

Erään hammaslääkärin vastaanottohuoneen kyltissä kehoitetaan: ”Ole rehellinen, vaikka toiset eivät ole, eivät halua tai ei-

vät voi olla.” Jos neuvoa noudatettaisiin, ei tarvittaisi pankkien edustoilla aseistettuja vartijoita ja poliiseja eikä liikkeiden ovilla vartiomiehiä.

Monet filippiiniläisistä herkuista olivat uusia makuelämyksiä:

Allaolevassa kuvassa (yläriivi vasemmalta): Puto-juustomuffinit (juustoa, munanvalkuaista, sokeria, jauhoja), maitopiiras (kananmunaa, maitoa, päällä karamellivaniljakastiketta), kelluva mango (mango, keksi, maito, kerma), kasviskeitto.

Alariivi vasemmalta: Hedelmäsalaatti (säilykehedelmiä, omenaa, riisiä, juustoa, kookospähkinää), Chiffong Cake (kasviöljy, munat, sokeri, jauhot, leivinjauhe, aromit). Banaanit ovat maan omaa tuotantoa, omenat tulevat Uudesta Seelannista.

Komea-asuisen vartijan vyössä on takana ensiapulaukku. Auttaminen on tärkeä osa vartijan työtä.

Ei Americano, Filipino, Cebuano, vaan Sigtuano (Ruotsin Sigtunasta) tavara-talon "mannekiinin" seurassa...

Uimarannat ovat maksullisia. Aurinko-katos penkkeineen maksaa noin 20 kr. Vesi oli ajoittain liiankin lämmintä, joskus tuuli tuo roskia mukanaan. Mutta on mukavaa nauttia vaikkapa jäätelöpuikko rannalla. (Kuvassa yllä jäätelönmyyjä kylmälaukuineen).

Filippiineillä on tapana, että pienet

lapset siunaavat aikuisia ihmisiä. Lapsi ottaa aikuisen kädestä kiinni ja painaa sen otsaansa vasten. Kaunis tapa liittyy filippiiniläiseen kulttuuriin. Se on merkki kunnioituksesta. Kotona lapsi voi siunata vanhempansa aamulla kouluun lähties-sään ja vielä illallakin.

Pihapiirissäni asuva 4-vuotias Arian-tyttö huuteli usein: «Esko, my friend!» (Esko, ystäväni). Silloin menin ikkunaan ja vastasin: «Hello, my friend» (Hei, ys-täväni). Tyttö osasi vain muutaman sanan englantia, muuten puhui paikallista kiel-tä. Kun eräs 2-vuotias tyttö näki minut, hän sanoi hoitajalleen: "Americano!" Hän luuli ilmeisesti, että kaikki valkoiset miehet ovat amerikkalaisia.

Tytöt ovat ahkeroineet halkometsässä (ehkä vanhempiansa avustuksella?) ja myyvät sitten puita naapureilleen. Näin he auttavat vanhempiaan ansaitsemaan rahaa esimerkiksi koulutarpeisiin.

Lähirinteiden "vuoristokiipeilijöillä" ei ole koulu- eikä jouluhuolia...

Helmikuun 6. päivänä 2012 tapahtui jotakin odottamatonta: klo 11.45 alkoi talo tärähdellä. Sitä kesti noin viiden sekunnin verran. En luullakseni ole ennen maanjäristystä kokenut. Cebun naapurisaarella, Negros Orientalilla, järistys aiheutti tuhoa, mutta ei täällä. Noin kolme tuntia myöhemmin tuli naapureilta tsunamivaroitus. Piti ottaa mukaan tiekone, rahat ja passi ja kiivetä naapuritalon kolmannen kerroksen parvekkeelle.

Jonkun tiedon mukaan Cebun keskustassa oli tullut vettä kaduille, mutta se ei pitänyt paikkaansa. Tämä oli ensimmäinen tälle alueelle koskaan annettu tsunamivaroitus. Varkaat yrittivät käyttää pakokauhua hyväkseen ryöstäen taloja ja mm. rannan lähellä kalakauppiaiden kalat.

Japanin tsunamikatastrofista lukemani jälkeen oli huojentavaa, ettei tuho ollut kohtaamassa asuinpaikkaani. Tällä kertaa säästyimme. Mutta ”helping hands” (auttavia käsiä) tarvitaan kaikkialla maailmassa yhä enemmän. Suokoon Herra

voimia ja viisautta toimia oikein ja rohkeasti silloin kun apua tarvitaan.

Cebu City -kirkon lähellä kadun varrella kasvavan paratiisikukan väreihin toivotan lämminhenkistä juhla-aikaa Yläsalin lehden lukijoille! – *Esko Mäkivierikko*

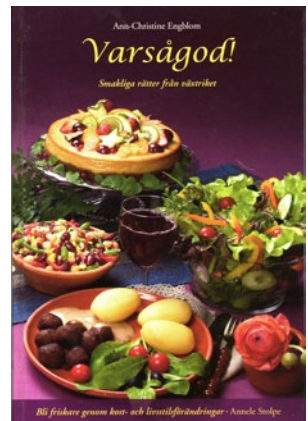
***Maka-Diyos, Maka-Tao, Makakalikasan at Makabansa!
Jumalan, ihmisten, luonnon ja maan rakkauden vuoksi!***

(Filippiinien valtion tunnuslause)

VÄHEMMÄLLÄ ENEMMÄLLE Erään filippiiniläisen lehden vertailu kotitalouksien ruokamenoissa osoitti: mitä enemmän kasvikunnan tuotteita ruokavaliossa, sitä vähemmällä rahalla yhä useampi tuli toimeen.

1. Tsad	10,48 SEK/viikko
2. Mali	226,36 SEK/viikko
3. Filippiinit	424,03 SEK/viikko
4. Turkki	1 251,26 SEK/viikko
5. Kiina	1 331,58 SEK/viikko
6. Kuwait	1 899,30 SEK/viikko
7. Grönlanti	2 376,95 SEK/viikko
8. Japani	2 721,16 SEK/viikko
9. Saksa	4 295,75 SEK/viikko
10. USA	4 592,56 SEK/viikko

Keittokirja *Varsågod* (Hem & Hälsa, 2007), on kattava tieto- ja reseptipakkaus täysin kasvisperäisen ruoan kokkaajalle. Tilaus/yhteystiedot: ks. sivu 19!

”Älä lyö laimin armolahjaa, jonka sait...”
Vaikka kauneus itsessään ei ehkä olekaan armolahja, tapa käyttää sitä voi olla armoitettu. Suomen valkoisen ruusun ritarikunnan mielestä Armi on tehnyt sen ”ritarillisesti”.

KUVALAHDE: INTERNET/IS

Armin armolahja

Kesämatkalla Oulujoen mutkassa Muhoksella muistui mieleen: maailmanhistorian ensimmäinen Miss Universum, **Armi Kuusela** (s. 1934), on täältä kotoisin. Vuonna 1952 suomalaisen teinityön (17) harteille laskettiin maailmankaikkeuden kauneimman viitta – ja vastuu luoda tälle mittelölle status kauneusinstituutioden ykkösenä. Hänen katsotaan onnistuneen tehtävässään ”huikaisevalla” tavalla, joskin hän luopui kruunustaan hieman aikojaan – rakkauden tähden.

Sokkotreffeillä Filippiineillä 1953 Armin tapaamasta liikemiehestä, **Virgilio Hilariosta**, tuli koko Suomen vävy-poika, sittemmin Suomen kunniakonsuli Filippiineillä. Vuosina 1954-56 hänet nähtiin myös Manilan Grand Opera Housen näyttämöllä *Golgatan marttyyri*

-kärsimysnäytelmän Johanneksena.

Gil itse menehtyi sydänkohtaukseen 48-vuotiaana 1975. Armi jäi viiden lapsen yksinhuoltajaksi. Vuonna 1978 hän kuitenkin avioitui uudelleen amerikkalaisen **Albert Williamsin** kanssa. Diplomaattipuolison jäätyä eläkkeelle pariskunta kotiutui Kaliforniaan, jossa he nykyisin viettävät aktiivista sosiaalista elämää. Oleellisena osana siinä on hyväntekeväisyys. Ystäviä tavataan myös kirkossa...

Joulukuussa 2012 Armi sai vastaanottaa Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1. luokan ritarimerkin ”ansiokkaasta palvelusta isänmaan hyväksi”. Tuoreen lehtiäänestyksen mukaan (Ilta-lehti 17.12.2012) Armi on edelleen suomalaisille ”kaikkien aikojen missi”. Vielä 78-vuotiaanakin hän on Suomen ja suomalaisuuden armoitettu edustaja niin ulkoisella kuin sisäisellä kauneudellaan, jolla hän 60 vuotta sitten ”hurmasi järjestään kaikki”.

Tänä päivänä Suomen lähttiläinä maailmalla ovat ”vihaiset linnut”, *Angry Birds*. Facebookin 25:n suosituimman pelin listalla Suomi on kahminut sijat 5, 8 ja 11. Kolme peliä samasta maasta maailmanrankkauksessa on kuulemma ”ainutlaatuisia”. Mistähän Suomi tunnetaan seuraavan 60 vuoden päästä? –SM

Mikä on sinun armolahjasi – ja mikä armolahjoista sinun (1 Kor. 12:1-11)?

Auta ADRAa auttamaan

Joulukuussa 2012 Filippineillä riehui 2012 hirmumyrsky Bopha, joka paikallisen viranomaisen mukaan teki ”totaalista tuhoa”. Akuutin katastrofiavun lisäksi ADRA harjoittaa pysyvään muutokseen tähtäävää kehitysyhteistyötä. Vielä ehdit parantaa maailmaa – yhden elämäkerrallaan! **ADRA Hjälpaktion** -kampanjan tilit:

Plusgiro 90 07 21 – 2

Bankgiro 900 - 7212

Merkitse lisäksi **tiedonantoihin** numero **35**.

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

ADRA, *Adventist Development and Relief Agency*, auttaa – ikään, sukupuoleen, kansallisuuteen, poliittiseen tai uskonnolliseen vakaumukseen katsomatta – 120 eri maassa.

”Joka muita virvoittaa, se itse kostuu.”

6.12.2012
Suomi – Finland

95

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Hyvä maa

”Kun syötte itsenne kylläisiksi, kiittäkää Herraa, Jumalaanne, siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut” (5. Moos. 8:10).

Kenttäpiispa **Pekka Sirkio** oli valinnut itsenäisyyspäivän sotilasparaatin yhteydessä pitämänsä puheen lähtökohdaksi 5. Moos. 8:10, jossa korostetaan kiittolisuuden merkitystä.

– Tajuammeko, miten hyvä maa Suomi on? hän kysyi viitaten moniin etuihin, joista hyvinvointivaltiossa nautimme, mutta jotka eivät suinkaan ole itsestäänselvyyksiä kaikkialla maailmassa.

– Isänmaa on sekä lahja että tehtävä, hän sanoi kohdistuen sanansa erityisesti sotilaille, mutta se koskee toki siviilejäkin. Sirkio muistutti kuitenkin:

– Ihminen ei elä ainoastaan leivästä. Hengellinen ulottuvuus tuo tarkoitusta elämään. Kaikki hyvä tulee Jumalalta. Hän antaa tulevaisuuden ja toivon.

Loppurukoukseen sisältyi sangen ajankohtainen pyyntö:

– Auta meitä pyrkimään totuuteen...

Siihen voi sanoa: AAMEN.

– SM

Identitiset kaksoiset

Lue 2. Moos. 23:1-9 (älä levitä perättömiä huhuja, älä ole joukon mukana tekemässä pahaa, älä vääristä totuutta enemmistön mielen mukaiseksi, älä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee tarkkanäköisimmänkin, älä sorra muukalaisia...).

Vertaa sisältöä päivän uutisiin. Yhteiskunta, jolle teksti alunperin kirjoitettiin, näyttää identtiseltä kaksoiselta modernin 2000-luvun kanssa. Olivatko he 3000 vuotta edellä aikaansa, vai me menneet takapakkia saman verran? – SM

Miten leijonan käy

Vielä liehuu Suomen valtiolippu leijonineen. Entä sitten, kun rauhanruhtinas EU:n unelma toteutuu? ”Unionimme on enemmän kuin eri valtioiden jäsenyhditys. Se on uusi oikeusjärjestys, joka ei perustu maiden väliseen voimatasapainoon, vaan yhteisen yliherruuden tunnustamiseen vapaaehtoisesti... Olemme matkalla kohti entistä tiiviimpää yksimielisyyttä... Syntymässä on globaali järjestys...” (Barroso, Oslo 10/12 2012)

Euroopan neuvoston **Rudy Salles** toteuttaa vapaaehtoisuutta neuvomalla Ruotsia perustamaan erityisen sektorivalvontakomission. Maan lepsu vapaa-koulujärjestelmä mahdollistaa näet uskonlahkojen opetussuunnitelman ohella syöttää lapsille sektien omia ideoita.

– Ja sitähan me emme halua...

Salles moittii Ruotsia myös siitä, että uskonnollisten yhteisöjen taloutta ei syynätä tarkemmin (SvD 15.12.2012, DN 14.12.2012).

Valvontakomissio, ylikansallisen yliherruuden tunnustaminen, yksimielisyys, globaali järjestys... Ollaanko EU:ssa pian kuin Pii-poika **Ang Leen** filmissä *Piin elämä*: tiikerin kanssa samassa veneessä? Pii ja tiikeri tosin eivät koskaan filmiä tehdessä oikeasti olleet yhtä aikaa veneessä, asia järjestyi tietokoneella.

EU ei ole data-animaatio, josta pääsee klikkaamalla. Tosin Lontoon pormestari **Boris Johnson** väläyttää: ei ero EU:sta (ainakaan brittien) maailmaa kaataisi (SvD 18.12.2012). – SM

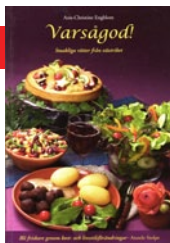
Tulevia vierailuja 2013

5/1 *Willy Aronsen*
19/1 *Krister Pontvik*
2/2* *Kai Arasola*
9/3 *Timo Vilgats*
16/3* *Kalevi Rullo*
13/4* *Antti Oksanen* (Ajankohta voi muuttua)
25/5* *Ansku Jaakkola*

Aika: klo 10.00 raamatuntutkistelu
klo 11.15 jumalanpalvelus

Paikka: Olof Palmes gata 25, 3. krs, Tukholma
*) Näillä kerroilla saattaa olla myös iltapäivätilaisuus
klo 13.30. Muutokset mahdollisia. Seuraa ilmoituksia
Ruotsinsuomalainen-lehdessä s. 3.
Tiedustelut: sihteeri *Tuulikki Hagström* **08-500 81 907**
Ks. myös ”vuorolista” kotisivulla: www.ylasali.se

TERVEYDEKSI

Ole hyvä!

ISBN: 978-952-92-0637-7

Voiko pelkistä kasviksista, ilman munaa ja maitoa, valmistaa ”kunnan” ruokaa? **Ann-Christine Engbomin** ja **Annele Stolpen** perusteellisen työn ansiosta kuka tahansa voi. *Varsågod!* on värikäs keittokirja resepteineen, mutta myös vegaanin ruoanlaiton tietokirja, käsikirja, hakusanakirja ja lähdekirja niin aloittelijalle kuin ammattilaiselle. Kieli: ruotsi.

Nimike: *Varsågod*, 352 s, nelivärikuvitus

Kustantaja: Hem och Hälsa

Hinta Ruotsissa: 300 kr + postikulut

Hinta Suomessa: 32 € + postikulut

Tilaukset Ruotsissa: LifeStyleTV,
Box 75, 242 21 Hörby

Puhelin: 041-542 510

Sähköposti: sales@lifestyletv.se

Tilaukset Suomessa: Kenth Stolpe
Smed-Träskvägen 7
66280 Taklax

Puhelin: 040-9605 564

Sähköposti: kenth.stolpe@gmail.com

YLÄSALI, Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, on kaikille avoin foorumi – kuka tahansa voi lähettää kirjoituksiaan. Artikkelien sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus lyhentää/muokata tekstiä.

Tilaukset, osoitteenmuutokset ym: kirjallisesti tai netissä.

Yhteystiedot sivulla 2.

SRK:N VASTAAVA
Eeva-Liisa Vihermä
0176-124 05

SIHTEERI
Tuulikki Hagström
08-500 81 907

MYYTÄVÄNÄ

Vierailijoiden puheita

CD-tallenteina.

Tiedustelut:

Helena Tanttari

08-768 46 87

Kirjallisuutta (Kirjatoimi ym.)

Tilaukset ja tiedustelut:

Helena Tanttari

08-768 46 87

YLÄSALI

Olof Palmes g. 25, 3 tr

111 22 Stockholm

MAKSUTTA

Kirja- ja äänitelainaus
Olof Palmes g. 25, 3 krs
Varmimmin lauantaisin
tilaisuuksien yhteydessä.

Ilmaisia kirjekursseja
Media7
www.media7.fi

Joulu + sunnuntai + aurinko = totta HORISONTTI

Naputtelen tätä jouluhorisonttia aurinkolasit silmillä parvekkeellamme Ristin satamassa, Puerto de la Cruzissa Teneriffalla, katolisella maaperällä. Täällä saa – kaiken kaupallisuuden keskellä – Jeesus-lapsikin olla juhlassa mukana, ainakin lauluissa ja kirkossa. Jeesuksesta muistuttaa jouluseimien runsaus.

Asiaa tutkineet ovat kuitenkin aika varmoja siitä, että Jeesus syntyi jo syksyllä, lehtimajanjuhlan aikoihin. Oikeastaan 25. joulukuuta onkin auringonjumalan palvonnan uudistamisen muistojuhla. Se on peräisin vuodelta 272 j.Kr.

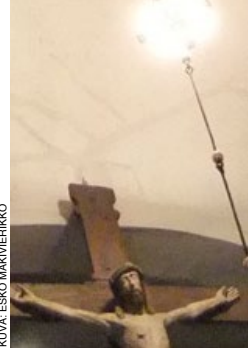
Alkuunpanija oli Rooman keisari **Aurelianus**. Lopullisesti asiasta sopi kristittyjen kanssa keisari **Konstantinus Suuri** Nikean kirkolliskokouksessa v. 325. Roomalaisen auringonjumalan palvonta nivoutui sittemmin osaksi kristinuskoa joulun viettoon.

Keisari oli kiitollisuudenvelassa kristityille papeille, jotka olivat halukkaita suomaan hänelle synninpäästön raskaista rikoksista – keisari oli esimerkiksi murhannut oman poikansa. Sopimuksen ehdoiksi Konstantinus asetti omalta osaltaan mm. sen, että uuden uskonnon tulisi jatkaa auringonjumalan kunnioittamista ja että lepopäivä olisi siirrettävä sapatilta sunnuntaille, auringonpäivälle. Konstantinus vahvisti tällä tavoin valta-asemaansa, ja kääntymällä kristinuskoon vuotta ennen kuolemaansa (v. 337) hän yltäytyi niiltä rangais- tuksilta, joista Jupiterin temppelin papit eivät katsoneet voivansa häntä vapauttaa.

KUVA: SINIKKA MÄRKVIIRIKKO

”Järjestämällä heille leikkejä ja askartelua äiti voittaa lastensa luottamuksen” (E. White, SLS)

KUVA: ESKO MÄRKVIIRIKKO

”Mutta teille,
jotka pelkääte
minun nimeäni,
on nouseva
pelastuksen aurinko,
ja te parannutte
sen siipien alla”
(Mat. 3:20).

Joulutarinoissa ja -lauluissa vilah- telee tuosta tonttu-ukkoja, ja juhlan historiaan ja viettoon liittyy myös tonttuilua. Mutta vaikka moni mässäilee ja joku rypiskeleekin, joulu voi kieltämättä olla pukkei- neen ja lahjasäkkeineen myös iloi- nen ja yhdistävä perhejuhla. Ja toki Vapahtajan syntymää voi muistella myös joulukirkossa keskellä talven kaamosta. Ihan niin kuin jumalan- palveluksessa käydään muulloinkin kuin sapatina. – Ari Laitinen